

Sygn. akt: I C 1007/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Ewa Gatz-Rubelowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Małgorzata Januszevska

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2020 r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa (...) **Bank (...) Spółka Akcyjna w W.**

przeciwko K. Ż., U. Ż.

o zapłatę

- zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 320.084,60 zł. (trzysta dwadzieścia tysięcy osiemdziesiąt cztery złote 60/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty;
- zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 14.819 zł (czternaście tysięcy osiemset dziewiętnaście) tytułem kosztów procesu.

SSO Ewa Gatz-Rubelowska

Sygn. akt I C 1007/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 10 czerwca 2019 r. (w ramach postępowania nakazowego) powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych K. Ż. i U. Ż. na jego rzecz kwoty 320.084,60 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podano, że w dniu 27 lutego 2014 r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. (obecna nazwa: (...) Bank (...) S.A.) a K. Ż. i U. Ż. została zawarta umowa kredytu nr (...) w rachunku bieżącym w złotych zabezpieczonego hipoteką A. E. (...). Powód wyjaśnił, że kredyt został udzielony w wysokości 290.000 zł, a strony ustaliły ostateczny termin spłaty kredytu na dzień 15 lutego 2019 r. Wskazano, że kredyt został w całości wykorzystany przez pozwanych, jednak nie dokonali oni spłaty kredytu zgodnie z warunkami umowy i w związku z utrzymującym się zadłużeniem powód wysłał do nich wezwanie do zapłaty wymagalnego zadłużenia, jednocześnie informując o możliwości restrukturyzacji zadłużenia. Podkreślono, że pomimo odebrania korespondencji pozwani nie uregulowali w wyznaczonym terminie zadłużenia oraz nie złożyli wniosku o restrukturyzację. Powód wyjaśnił, że na zadłużenie pozwanych składa się kwota 290.000 zł tytułem wymagalnego kapitału kredytu, kwota 21.184,86 zł tytułem odsetek

umownych naliczonych od dnia 30 stycznia 2018 r. do dnia 14 lutego 2019 r. oraz kwota 8.899,74 zł tytułem odsetek umownych karnych naliczonych od dnia 15 lutego 2019 r. do dnia 23 maja 2019 r. (k. 5-8).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 8 lipca 2019 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 44).

Zarzuty od w/w nakazu zapłaty wnieśli pozwani K. Ż. i U. Ż., zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Nadto pozwani wnieśli o zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwani wskazali, że powództwo jest przedwczesne. Podano, że ze względu na problemy finansowe, o których powód był informowany, na początku 2019 r. pozwany rozpoczął negocjacje w sprawie spłaty należności z umowy kredytu. Strona pozwana zaznaczyła, że wyrażała chęć uregulowania należności na zasadach odpowiadających obu stronom, przy jednoczesnym uwzględnieniu możliwości finansowych pozwanych. Podano, że pozwani nie unikali kontaktu i nie utrudniali relacji z powodem.

Zdaniem pozwanych powód przed złożeniem pozwu nie wezwał ich do zapłaty należności z umowy kredytu, a fakt wytoczenia powództwa był dla nich zaskoczeniem z uwagi na toczące się negocjacje między stronami. Pozwani podkreślili, że powód nie przedstawił potwierdzenia nadania lub doręczenia im przedmiotowego wezwania do zapłaty. Wskazano również, że pozew w sprawie został sporządzony i złożony jeszcze w trakcie trwania negocjacji dotyczących spłaty należności. Zdaniem strony pozwanej powód nie wykazał, że podjął próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, zaś oświadczenie powoda zawarte w pozwie zawiera nieprawdziwe dane. Zaznaczono, że zachowanie powoda czyni powództwo niezgodne z zasadami współżycia społecznego (k. 61-62, 70-71).

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2019 r. Sąd uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 8 lipca 2019 r. na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw i sprawę skierował do rozpoznania z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym (pkt 1) oraz oddalił wnioski o wstrzymanie wykonalności nakazu zapłaty (pkt 2) (k. 79).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały stanowiska dotychczas zajęte w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Umową nr (...) kredytu w rachunku bieżącym w złotych zabezpieczonego hipoteką A. Ekspres z dnia 27 lutego 2014 r. powód udzielił pozwany kredyt w kwocie 290.000 zł. Kredyt był udzielony na okres od 27 lutego 2014 r. do 15 lutego 2019 r., z przeznaczeniem na finansowanie gospodarstwa rolnego kredytobiorcy oraz spłatę całości zadłużenia kredytobiorcy z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 18 marca 2009 r. w kwocie 100.000 zł zawartej między stronami (§ 1). Powód postawił kredyt do dyspozycji pozwanych w dniu 27 lutego 2014 r. Kredyt był ewidencjonowany w rachunku bieżącym pozwanych (§ 2 ust. 1 i 2).

Oprocentowanie kredytu było zmienne i ustalane jako suma stopy referencyjnej WIBOR 3M i marży banku w wysokości 4,4 punktów procentowych. Oprocentowanie kredytu w dniu zawarcia umowy wynosiło 8,11% w stosunku rocznym (§ 4 ust. 1 i 2). Zabezpieczenie spłaty kredytu stanowiła hipoteka umowna łączna do sumy 435.000 zł ustanowiona na kilku nieruchomościach gruntowych (§ 6).

Wszystkie płatności wynikające z umowy dokonywane były przez obciążenie rachunku bieżącego. Pozwani zobowiązali się do zapewnienia środków pieniężnych na rachunku bieżącym w wysokości niezbędnej do spłaty należności wynikających z umowy. Pozwani zobowiązali się dokonać całkowitej spłaty kredytu w dniu 15 lutego 2019 r. (§ 7 ust. 1, 2 i 4).

dowód: umowa nr (...) kredytu w rachunku bieżącym w złotych zabezpieczonego hipoteką A. Ekspres z dnia 27 lutego 2014 r. k. 31-35.

Pismem z dnia 6 maja 2019 r. powód skierował do pozwanych ostateczne wezwanie do zapłaty w związku z przedłużającym się brakiem spłaty zadłużenia przeterminowanego z tytułu w/w umowy kredytu oraz wezwał ich do

uregulowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania przeterminowanego zadłużenia, na które składała się kwota 290.000 zł tytułem wymagalnego kapitału, kwota 21.184,86 zł tytułem wymagalnych odsetek, kwota 7.265,10 zł tytułem odsetek karnych oraz kwota 3.585,48 zł tytułem prowizji. W treści pisma powód poinformował pozwanych o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

W/w pismo zostało doręczone pozwany w dniu 23 maja 2019 r.

dowód: pismo powoda z dnia 6 maja 2019 r. k. 38, (...) k. 36-37,

W księgach (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. według stanu na dzień 24 maja 2019 r. stwierdzono, że pozwani K. Ż. i U. Ż. solidarnie posiadają wymagalne zadłużenie z tytułu umowy nr (...) kredytu w rachunku bieżącym w złotych zabezpieczonego hipoteką A. Ekspres z dnia 27 lutego 2014 r. w łącznej kwocie 320.084,60 zł.

Na zadłużenie składa się:

- kwota 290.000 zł tytułem należności głównej – kapitału,
- kwota 21.184,86 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od 10 stycznia 2018 r. do 14 lutego 2019 r.,
- kwota 8.899,74 zł tytułem odsetek karnych naliczonych od dnia 15 lutego 2019 r. do dnia 23 maja 2019 r.

Dalsze należne odsetki od dnia 24 maja 2019 r. do dnia zapłaty przez dłużników solidarnych od należności z tytułu wymagalnego kapitału naliczane są według zmiennej stopy procentowej w wysokości 1,5 stopy procentowej ustalonej w oparciu o stopę referencyjną WIBOR 3M, powiększoną o marżę banku w wysokości 5,9 pp w stosunku rocznym. Na dzień 24 maja 2019 r. oprocentowanie kredytu wynosiło 11,43% w stosunku rocznym.

dowód: wyciąg nr 41/WAR (...) z ksiąg (...) Bank (...) S.A. w W. z dnia 24 maja 2019 r. k. 39-40,

Przedstawiony wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów. Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zebrane w sprawie, albowiem zostały sporządzone we właściwej formie, przewidzianej dla tego typu dokumentów. Były przejrzyste i jasne, jak również nie były kwestionowane przez strony. Ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanych z uwagi na ich niestawiennictwo na termin rozprawy i brak usprawiedliwienia swojej nieobecności (k. 139).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji. Ustawowym wymogiem umowy jest określenie zasad i terminu spłaty, wysokości oprocentowania i warunków jego zmiany, warunków rozwiązania umowy. Umowa ma charakter wzajemny w rozumieniu art. 478 § 2 k.c. Ekwiwalentem świadczenia banku, polegającego na oddaniu do dyspozycji na czas oznaczony określonej kwoty pieniężnej, jest zapłata odsetek i prowizji, niezależna od obowiązku zwrotu wykorzystanego kredytu.

Dokonując oceny zebranych dowodów oraz oceny prawnej Sąd uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bank dochodził od pozwanych zapłaty kwoty wynikającej z umowy nr (...) kredytu w rachunku bieżącym w złotych zabezpieczonego hipoteką A. E. (...)z dnia 27 lutego 2014 r. W sprawie bezspornym było, że strony łączyła powyżej wskazana umowa. Jak ustalono kredyt został udzielony w wysokości 290.000 zł, a strony ustaliły ostateczny termin spłaty kredytu na dzień 15 lutego 2019 r. Jak wykazało postępowanie dowodowe kredyt został w całości wykorzystany przez pozwanych, natomiast pozwani nie dokonali spłaty kredytu zgodnie z warunkami umowy. Nadto, jak ustalono,

bank wzywał pozwanych do dobrowolnej zapłaty wymagalnego zadłużenia, jednak do zaspokojenia powoda nie doszło. Powód dołączonymi do pozwu dokumentami wykazał zasadność swojego roszczenia oraz wysokość istniejącego zadłużenia po stronie pozwanej. Podkreślić przy tym należy, że pozwani nie kwestionowali istnienia roszczenia powoda co do zasady, jak i wysokości.

Pozwani w zarzutach podnieśli natomiast, że powództwo jest przedwczesne, bowiem pozew w sprawie został sporządzony i złożony jeszcze w trakcie trwania negocjacji dotyczących spłaty należności, a powód przed złożeniem pozwu nie wezwał ich do zapłaty należności z umowy kredytu. Odnosząc się do powyższego wskazać należy, że wbrew twierdzeniom strony pozwanej pismem z dnia 6 maja 2019 r. powód skierował do nich ostateczne wezwanie do zapłaty w związku z przedłużającym się brakiem spłaty zadłużenia przeterminowanego z tytułu w/w umowy kredytu oraz wezwał ich do dobrowolnego uregulowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania przeterminowanego zadłużenia. W treści pisma powód poinformował również pozwanych o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Powód przedłożył nadto zwrotne potwierdzenia odbioru korespondencji, z których wynika, że w/w pismo zostało skutecznie doręczone pozwanym w dniu 23 maja 2019 r. Stwierdzić zatem należy, że okoliczność ta jest wystarczająca do ustalenia, że powód podjął próbę pozasądowego rozwiązania sporu. Natomiast okoliczność trwających między stronami negocjacji nie może mieć wpływu na uznanie, że powództwo jest przedwczesne, skoro powód przed złożeniem pozwu podjął próbę pozasądowego rozwiązania sporu. Jednocześnie brak było jakichkolwiek podstaw do uznania, że zachowanie powoda było niezgodne z zasadami współżycia społecznego.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd w pkt 1 sentencji, na podstawie art. 69 Prawa bankowego, zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 320.084,60 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty – zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty postępowania należne solidarnie od pozwanych jako strony przegrywającej proces w całości złożyła się uiszczona przez powoda opłata od pozwu w wysokości 4.002 zł oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 10.800 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

SSO Ewa Gatz-Rubelowska